त्रितीः करुणस्वनिरियं गुरुशोकामनुरोदतीव माम् ॥१५॥
प्रतिपद्म मनोरुरं वपः पुनरप्यादिश तावद्गत्थितः ।
रितद्गतिपदेषु कोकिलां मधुरालापनिप्तर्गपण्डिताम् ॥१६॥
शिर्मा प्रणिपत्य याचितान्युपगूष्णिन सविपयूनि च ।
स्रितानि च तानि ते रुद्धः स्मर् संस्मृत्य न शालिर्म्ति मे ॥१७॥
रचितं रितपण्डित वया स्वयमङ्गषु मनेदमार्तवम् ।
प्रियते कुमुपप्रसाधमं तव तच्चारु वपुर्न दृश्यते ॥१६॥
विव्धिरिप्त यस्य दारुणिर्समाप्ते परिकर्मणि स्मृतः ।
तिममं कुरु दिन्नणितरं चर्णां निर्मितरागमिहि मे ॥१६॥

20. . Ego locustaram via adveniena rursus in gremium tumo confu-

^{15. ,} Haec apum series, saepe a te tanquam nervus arcui intenta, ,, susurro querulo imitatur quasi meum, gravi dolore affectae, fle-,, tum.

^{16. ,,} Pulchro tuo corpore recuperato surgens, rursus ad nuntiae ama,, toriae munus instituas hanc cuculi feminam, quae natura dulcium ser,, monum gnara est.

^{17. ,,} Recordans amplexus trementes, inclinato capite expetitos, illas, ,, que clandestinas tuas voluptates, quietem non capio.

^{18. ,,} Durat adhuc in corpore meo tempestivum hoc florum orna,, mentum, a te ipso, voluptatis gnare, paratum; tuum vero pulchrum
,, corpus non conspicitur.

^{,,} Cuius ornatu nondum finito tu a diis crudelibus avocatus es, , eum sinistrum hunc meum pedem, veni, colore exorna!